

Rotter, marsvin og mus som forsøgsdyr er det sædvanlige, men nu sker der noget nyt:

Mink som forsøgsdyr i Herning Kommune med statens velsignelse

Mink er jo noget dyrere end mus, men når der helt uden formaliteter kan skaffes flere end 1000 styk til forsøg, så må der efter eksperimenterne afslutning være bevis for et eller andet. Videnskabelige dyreforsøg er almindeligvis forbundet med en langvarig og nøje planlægning af højt specialiserede dyrlæger eller biologer, i hvert fald af forskere med en solid akademisk baggrund. Der skal søges om midler og forsøget skal selvfølgelig være videnskabeligt forsvarligt.

Men i Herning kommunes tilfælde mangler, bortset fra dyrene, alt det andet: et forskningsinstitut, videnskabsfolk, en begrundelse for forsøget og en plan og dokumentation for, hvordan forsøget skal gennemføres.

Faktum er, at minkavler Kaj Bank Olesen fra Tiphedevej 10 i Herning kommune er blevet nabo til 4 monstervindmøller, der kun står 320 meter fra minkfarmen med en besætning af flere tusind dyr.

I planlægningsfasen har Kaj Bank Olesen og nogle af hans naboer skrevet indsigelser til kommunen og gjort opmærksom på, hvilke negative konsekvenser vindmøllerne med deres uendelige støj og skyggekast ville have på deres hverdag, livskvalitet og deres ejendoms værdi. Kommunens bemærkninger til indsigelserne ligger på nettet og kan ligesom VVM downloades.

Minkfarmen var et argument, som kommunen ikke kunne tage sig af. Afstandskrav til vindmøller gælder kun for menneskelig beboelse, ikke for stalde, uanset hvilke dyr, der lever i dem. Kommunens brev er vedhæftet.

Da vindmøllerne blev testkørt den 6. og 7. september 2013, begyndte Herning kommunes og hele Danmarks mest kostbare dyrforsøg i sin første fase, vel at mærke på Kaj Bank Olesens personlige regning.

Navnet på det første forsøg må vi selv konstruere:

"Hvordan reagerer mink på lavfrekvent støj fra fire 140 m høje Vestas vindmøller, når to mink befinder sig i samme bur?"

Forsøgets spørgsmål blev hurtigt besvaret:

Minkene bliver omgående grebet af panik, rastløshed og aggressivitet og går alvorligt til angreb på hinanden, således at de må skilles ad omgående.

Forsøget, der endte med et tab på 100 mink, blev beskrevet for folketingets miljøudvalg den 8. januar 2014, hvor politikerne lyttede engageret. Forsøgsdyrenes ejer tog hjem til Jylland igen. Ellers skete der ikke noget, vindmøllerne kørte uforstyrret videre. Hverken kommunen eller Dyrenes Beskyttelse eller en anden organisation ville heller ikke kunnet have stillet noget op, fordi Danmarks Vedvarende Energi Lov er indrettet sådan, at alt og alle har ubetinget vigepligt for vindmøllernes vel.

Forsøgets anden fase begyndte, da minkene i maj måned 2014 begyndte at føde deres hvalpe.

Forsøgets videnskabelige spørgsmål nummer to kan formuleres sådan:

"Hvilken betydning har det for minkenes afkom, at de fra deres undfangelse har været udsat for konstant lavfrekvent støj, under hensyntagen til deres mødres stressniveau siden vindmøllerne blev sat i drift?"

Også dette spørgsmål blev besvaret forbavsende hurtigt og entydigt.

Minkene viser en overordentlig stor følsomhed overfor støjpåvirkningerne og aborterer i stort antal. I det givne eksperiment fødtes et antal på 1600 vanskabte hvalpe, der manglede øjne og som havde ganespalte og vanskabte lemmer.

Nu kan Herning kommune sammen med Danmarks regering og folketinget arkivere forsøgets akter mens minkavleren opgiver sit erhverv, fordi Danmarks vindmøller under ingen omstændigheder må forstyrres i deres drift.

Danmarks befolkning og verdenssamfundet vil nok reagere med uro, når disse ufrivillige storskala dyrforsøg bliver alment kendte. Tvivlen og frygten vil melde sig og det store spørgsmål er: Når støjen fra vindmøller har så store konsekvenser for dyr, hvilke konsekvenser har den så mon for mennesker på længere sigt?

Greta Gallandy-Jakobsen